

اکولوژی جاده‌های آسفالت مطالعه موردی: جاده قزوین - الموت - تنکابن

شاهو کرمی، دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت و برنامه‌ریزی محیط‌زیست، دانشکده محیط‌زیست،

¹ دانشگاه تهران

احمد رضا یاوری، دانشکده محیط‌زیست، دانشگاه تهران²

سید محمود هاشمی، دانشکده محیط‌زیست، دانشگاه تهران³

اژدر امینی، پردیس ارس، دانشگاه تهران⁴

¹ Karami.sh@ut.ac.ir, 09388606291

² Ayavari@ut.ac.ir

³ smhashemi2002@yahoo.com

⁴ azhdar_aminy@yahoo.com

چکیده

جاده‌ها پدیده‌هایی انسان‌ساخت در بستر سرزمین هستند که به آسانی در عکس‌های هوایی قابل مشاهده‌اند و اثرات اکولوژیکی آن‌ها در سرزمین‌ها گسترده شده است. «اکولوژی جاده» مبحثی نو در علوم محیط‌زیست است که در زمینه‌های برنامه‌ریزی، حفاظت، مدیریت، طراحی و سیاست‌گذاری محیط‌زیست کاربردهای فراوانی یافته است. با وجود اینکه بازشناسی اثرات مضر جاده‌ها توسط کارشناسان محیط‌زیست زیاد شده است، اما تراکم جاده‌ای در کشورهای مختلف در حال افزایش است. در این پژوهش وضعیت اکولوژیکی مسیر احداث جاده قزوین-تنکابن که از منطقه شکار ممنوع الموت می‌گذرد و تاثیر احداث این جاده بر اکولوژی منطقه در قالب سه بخش کناره جاده‌ها و نوارهای مجاور آن، اثرات جاده و وسایل نقلیه بر جمعیت‌ها و اثرات احداث جاده بر آب، رسوب، مواد شیمیایی و رودخانه‌ها بررسی شد، نتایج نشان می‌دهد که به هنگام احداث جاده قزوین-تنکابن زیستگاه جانوران تا حدی تخریب می‌شود، و بهره‌برداری از این جاده حیات گونه‌های بز کوهی، خرس قهوه‌ای، پلنگ، سیاه گوش، گرگ، گراز، شغال، روباه، خرگوش و... و گونه‌های پرندگان کبک، کبک‌دری و... گونه‌های مارمولک‌ها، مارها، لاک پشت‌ها و... را مختل می‌کند.

کلید واژه: اکولوژی جاده‌ها، منطقه شکار ممنوع الموت، جنگل‌های دوهزار و سه هزار تنکابن، جاده قزوین-تنکابن

